

Arrest

nr. 327 391 van 28 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Chaussée de la Croix 8
1340 OTTIGNIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 27 september 2021 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 28 september een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 november 2021 werd verzoeker als meerderjarig beschouwd door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij minimum 23 jaar oud was.

1.3. Op 24 september 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 september 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 28/09/2021
Overdracht CGVS: 21/02/2022*

U werd op 19 april 2024 een eerste keer gehoord op het Commissariaat-generaal van 08.42 uur tot 12.02 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Annelore VANGENECHTEN, loco Meester Valérie HENRION, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd op 6 augustus 2024 op het Commissariaat-generaal een tweede keer gehoord van 09.08 uur tot 11.13 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Annelore VANGENECHTEN, loco Meester Valérie HENRION, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Murasade-clan te behoren en soennitisch moslim te zijn. U heeft uw volledige leven in het dorp Deri, district Ceel Buur, provincie Galgaduud doorgebracht waar u samenwoonde met uw beide ouders, twee broers en twee zussen. U bent tot uw vijftien jaar naar school geweest en hielp uw moeder daarna in haar winkel. Uw familie woont nog steeds in uw geboortedorp Deri.

Op 3 september 2021 ging u naar de moskee voor het vrijdagsgerebbed. De Emir zei dat er na het gerebbed een toespraak zou plaatsvinden onder de boom buiten de moskee. Iedereen ging na het gerebbed naar de boom, daar hield de Emir een preek waar hij vertelde dat Somalië werd aangevallen door ongelovigen en dat jullie voor de religie moesten vechten en sterven. Vervolgens werd een video van twintig minuten afgespeeld waarin verschillende leiders van Al-Shabaab spraken. Ondertussen werden jullie door Al-Shabaab-leden in de gaten gehouden.

Na de toespraak ging u naar huis en vertelde u uw moeder wat zich net onder de boom had voorgedaan. Uw moeder zei u dat u zich geen zorgen moest maken, maar om vijf u 's ochtends kwam ze u wakker maken en vertelde ze u dat u moest vertrekken. U werd in het laadruim van een voertuig tussen de dieren verstopt en bedekt met gras. Op 5 september 2021 kwam u bij uw tante in Hamar aan.

De dag na uw vertrek kwam Al-Shabaab naar uw moeder omdat ze u niet bij het gerebbed hadden gezien. Uw moeder zei dat u in de ochtend was vertrokken en niet meer was teruggekomen. Al-Shabaab zei dat u een ongelovige was indien u was gevlucht, dat ze u zouden betrappen en dat ze u zouden veroordelen.

U heeft ongeveer twee weken bij uw tante haar thuis in Hamar doorgebracht. U heeft in deze periode het huis niet verlaten. Op 22 september heeft u via een smokkelaar het land verlaten.

U heeft via Ethiopië en een onbekend land gereisd om op 27 september 2021 in België toe te komen en een dag later, op 28 september 2021, een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u vermoord te worden door Al-Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

Op 14 mei 2024 bezorgt u nog enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van 19 april 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u vermoord te worden door Al-Shabaab (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 19/04/2024, hierna CGVS 1, p.12)

Omwillte van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij op datum van 04/11/2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op ten minste 23 jaar, waarbij dit een minimumleeftijd is. Waarschijnlijk ligt deze nog hoger.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed bij aankomst (registratie, CGVS 1, p.10) en blijft vasthouden aan uw verklaarde leeftijd (CGVS 1, p.3), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Verder moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering van Al-Shabaab niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is de door u beschreven methode niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie die Al-Shabaab hanteert. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier).

Uit uw leeftijdstest – waarbij uw geboortedatum op minstens 1998 werd geschat - en uw vertrekdatum – zijnde 2021 – blijkt dat u op het moment van de door u verklaarde feiten een leeftijd van minstens 23 jaar oud had, waardoor u, zeker in de Somalische context, als een volwassene dient te worden beschouwd, wat u zelf ook aangeeft daar u stelt dat iemand van uw beweerde leeftijd reeds volwassen is in Somalië (CGVS 1, p.3). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw moeder bij thuis komst zou hebben gezegd dat u zich geen zorgen diende te maken omdat u nog een kind was (CGVS 1, p. 11). Verder bent u niet eenduidig u verklaart eerst dat het de eerste keer was dat er dergelijke speech werd gehouden om later te verklaren dat er in het verleden al dergelijke speechen werden gehouden (CGVS 1, p.14, p.15). U stelt dat het verschil hem in de rekrutering zat, echter is het niet duidelijk waarin het verschil dan zat aangezien er in het verleden soortgelijke speeches werden gegeven. Bovendien kunnen deze niet als zeer overtuigend gezien worden. Er werd niet meer gezegd dan dat het land werd aangevallen en jullie het dienden te verdedigen en dat wanneer jullie zouden overlijden zouden jullie naar het paradijs zouden gaan (CGVS 1, p. 11, 17). Verder werd u niet persoonlijk aangesproken of door andere mensen gevraagd toe te treden tot Al-Shabaab. Het is echter niet aannemelijk dat Al-Shabaab zou wachten tot u 23 jaar oud bent om te overtuigen bij hen aan te sluiten. Merkwaardig genoeg stelt u eveneens dat uw dorp onder de controle van Al-Shabaab stond en dat u nog nooit een gevecht in de regio had gezien (CGVS 1, p.9).

U verklaart dat jullie met een 20 à 25-tal jongeren naar de toespraak luisterden (CGVS 1, p.13) en dat deze jongeren verdwenen zijn uit uw dorp (CGVS 1, p.16). Er is in de nieuwsberichten van deze periode echter geen informatie te vinden over zware gevechten of een rekruteringsgolf in uw regio.

Vervolgens zijn er meerdere inconsistenties in uw relaas te vinden waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig wordt ondermijnd. Zo dient er opgemerkt te worden dat er opmerkelijke verschillen te vinden zijn tussen uw verklaringen bij de dienst vreemdelingenzaken (DVZ) en bij het CGVS. U verklaart bij de DVZ dat u na de speech van de Emir aan de boom aan uw vader bent gaan vertellen wat er zonet had plaatsgevonden (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS aangeeft dat u dit aan uw moeder heeft verteld en uw vader toen met u in de moskee was (CGVS 1, p.11). U verklaart bij de DVZ eveneens dat Al-Shabaab na uw vertrek bij uw vader is langs geweest om te zeggen dat ze u zouden vinden (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS opnieuw vertelt dat ze bij uw moeder langskwamen (CGVS 1, p.11). Geconfronteerd met het gegeven dat u inconsistent bent in uw verklaringen over de gebeurtenissen na de speech van de Emir, blijft u vasthouden aan uw verklaringen dat u het aan uw moeder vertelde (CGVS 1,

p.15, p.16). Het is echter onwaarschijnlijk dat de tolk bij de DVZ tot tweemaal toe de termen “moeder” en “vader” door elkaar heeft gehaald (Vragenlijst CGVS). Bovendien heeft u deze vragenlijst ondertekend ter goedkeuring en maakte u geen opmerkingen over het verloop van dit interview bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p.3). Verder stelt u bij het CGVS eerst dat uw broer reeds thuis was toen u na de speech van de Emir thuiskwam (CGVS 1, p.15), terwijl u even later verklaart dat er op dat moment toch niemand anders thuis was buiten uw moeder (CGVS 1, p.16). De vaststelling dat u niet eenduidig kan aangeven wie er bij u thuis was nadat u thuiskwam na de speech van de Emir, bij wie u verhaal heeft gedaan over wat er aan de boom was gebeurd en bij wie Al-Shabaab na uw vertrek naar u is komen vragen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast kan u ook niet vertellen wat er verder nog allemaal is gebeurd. Zo verklaart u dat uw familie na u vertrek niks meer heeft gehoord van Al-Shabaab (CGVS 1, p.12) maar vertelt u eveneens dat ze u nog steeds zouden zoeken (CGVS, p.9, 17). Zo is het uiterst merkwaardig dat u, ondanks dat uw vader en broer na uw vertrek nog steeds naar dezelfde moskee gingen (CGVS 1, p.17, p.18), niet kan vertellen wat de Emir in zijn andere preken zei nadat u vertrokken was (CGVS 1, p.17). De vaststelling dat u noch in Somalië, noch eenmaal in veiligheid aangekomen België klaarblijkelijk de nood had geïnformeerd te willen zijn naar de inhoud van de rest van de preken van de Emir – dewelke een belangrijk element in uw relaas zijn – is moeilijk te rijmen met de nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat deze op geregelde tijdstippen pogingen onderneemt om informatie te verzamelen rond alle aspecten van diens problemen. (Actuele) informatie is immers van primordiaal belang in de analyse naar de nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat u naliert dit te doen, terwijl u wel nog in contact staat met uw familie (CGVS 1, p.9) en zich hier dus makkelijk naar kon informeren, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven kan opgemerkt worden dat het gegeven dat zowel uw vader als uw broer O. – die nu zagezegd dezelfde leeftijd zou hebben als u had toen Al-Shabaab u probeerde te rekruteren (CGVS 1, p.15) en ook aanwezig was tijdens de speech waardoor u diende te vertrekken (CGVS 1, p.13) – nog steeds naar dezelfde moskee gaan waar u verplicht gerekruteerd ging worden, uiterst moeilijk te rijmen valt met uw eigen vrees voor vervolging – zijnde rekrutering of moord door Al-Shabaab. Geconfronteerd met het bevreemdende feit dat uw familie nog steeds naar dezelfde moskee gaat waardoor u uw land heeft moeten ontvluchten en gevraagd of uw familie een plan heeft voor het geval dat Al-Shabaab uw jongere broer O. zouden proberen rekruteren, stelt u enkel dat uw familie geen keuze heeft en dat uw ouders niet willen dat hun zonen zich bij Al-Shabaab zouden aansluiten (CGVS 1, p.18, p.19). Het gegeven dat uw familie nog steeds naar dezelfde moskee gaat waar uw problemen zijn ontstaan en dat uw ouders klaarblijkelijk geen plannen hebben gemaakt om dezelfde problemen met hun jongste zoon te voorkomen, werpt een verdere schaduw over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het opmerkelijk dat mocht Al-Shabaab u daadwerkelijk willen rekruteren ze u de ruimte heeft gegeven om probleemloos uit uw regio te vertrekken. Gevraagd naar dit bevreemdende gedrag van Al-Shabaab, stelt u dat Al-Shabaab zich geen zorgen maakt omdat ze zeker zijn dat men niet uit de regio kan ontsnappen (CGVS 1, p.18). Nochtans bent u relatief makkelijk kunnen ontsnappen door zich simpelweg in het laadruim van een wagen bij het vee te verschuilen en zich te bedekken met gras (CGVS 1, p.11). Het is niet aannemelijk dat indien Al-Shabaab werkelijk jonge mannen onder druk wou rekruteren voor hun strijd, zij deze tegelijkertijd de vrijheid zouden geven om te kunnen ontsnappen zoals in uw verklaringen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen. U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van 19 april 2024 betreffen een beperkt aantal correcties en gaan niet over de kern van het relaas. Ze kunnen bovenstaande vaststelling inzake uw asielmotieven niet in positieve zin ombuigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op

https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Ceel Buur, Galgaduud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uw advocaat haalt aan dat u hier al twee jaar woont, Frans spreekt, naar school gaat, een woning huurt en zich gewoontes eigen heeft gemaakt die ervoor zouden zorgen dat u gediscrimineerd zou worden bij terugkeer naar gebieden die onder de controle van Al-Shabaab staan. Het is zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van 'verwestering' wanneer u de kans krijgt om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer (CGVS, p.12), maar het slechts uw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt. Indien u werkelijk van mening zou zijn dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden

aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Gevraagd welke gewoontes die u hier opgedaan uw herintegratie in Somalië zouden bemoeilijken, stelt u dat u louter door uw verblijf in België door Al-Shabaab als een ongelovige zou worden beschouwt en dat mensen in België in harmonie met elkaar samenwonen (CGVS, p.19, p.20). U brengt zodoende geen concrete, persoonlijke elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u zich niet meer zou kunnen schikken naar de in Somalië vigerende wetten, regels, of gebruiken of dat u omwille van hier opgedane opvattingen vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Verder dient opgemerkt te worden dat uw loutere profiel als 'terugkeerder' niet volstaat om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Somalië dreigt te worden geviséerd of vervolgd omwille van uw verblijf in België. U dient uw vrees in concreto aannemelijk te maken. De loutere bewering van uw advocaat volstaat niet om een vrees voor vervolging omwille van uw zogezegd risicoprofiel aannemelijk te maken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 47 van het EU-handvest;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst uit verzoeker kritiek op de leeftijdsanalyse zoals deze werd uitgevoerd door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie.

Aangaande zijn rekrutering, is verzoeker van mening dat Al-Shabaab wel degelijk gebruik maakte van druk via de clan. Er werd immers een preek gehouden en de jongeren werden aangemoedigd Al-Shabaab te vervoegen in de moskee van het dorp. Verzoeker stelde ook dat de leden van Al-Shabaab tot zijn eigen clan behoorden. Daarenboven behoorde de verzoeker wel degelijk tot de belangrijkste doelgroep daar hij zeventien jaar oud was op dat moment.

Daarnaast verduidelijkt verzoeker dat jongens in Somalië als volwassen beschouwd worden vanaf hun vijftiende. Dat wil niet zeggen dat hij effectief meerderjarig was. Dit wil evenmin zeggen dat zijn moeder hem niet langer zou willen beschermen of behandelen als haar kind.

Al-Shabaab gaf wel vaker speeches, maar ditmaal werden de verzoeker en enkele anderen ook aangemoedigd om toe te treden tot de groepering. Ze spraken over hoe het land werd aangevallen door ongelovigen en dat ze het land dienden te verdedigen en dat de beloning zou zijn dat ze naar het paradijs zouden gaan.

Verzoeker stelt dat Al-Shabaab de jongens niet kwamen vragen hoe oud ze waren alvorens hen aan te sporen zich bij hen te voegen. Hij was wel degelijk zeventien jaar oud op het moment dat Al-Shabaab hem wilde rekruteren, maar zelfs indien hij meerderjarig geweest zou zijn, riskeerde hij rekrutering, omdat hij er jong uit zag.

Daarenboven is het niet zo dat Al-Shabaab alleen maar jongens rekruteert in regio's waar er op dat moment een conflict aan de gang is. Er wordt gerekruteerd voor het hele land, en verzoeker zou elders ingezet worden. Rekrutering van jongeren was in de ruimere regio schering en inslag.

Verzoekers verklaringen betreffende de toespraak van de Emir zijn erg uitgebreid en gedetailleerd.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab wel degelijk massaal kinderen en jongeren van verzoekers toenmalige leeftijd (nl. tussen 12 en 24 jaar) rekruteert, in héél Somalië.

Verzoeker meent verder dat er wel degelijk een ernstige vergissing is opgetreden bij de DVZ. Hij sprak er over zijn moeder, en niet over zijn vader. Hij was tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verward toen hem gevraagd werd naar het "*verschil in zijn verklaringen*", daar hij altijd over zijn moeder gesproken had, en dus niet begrijpt waarom er bij de DVZ "*vader*" werd genoteerd.

Hij kwam thuis en vertelde zijn moeder over wat de Al-Shabaab leden hem verteld hadden. Zijn vader was samen met hem in de moskee, aangezien alle mannen verplicht moesten deelnemen aan het Vrijdaggebed. Het is aldus onmogelijk dat verzoeker bij de DVZ over zijn vader sprak.

Omtrent de gebeurtenissen na zijn vertrek stelt verzoeker dat Al-Shabaab twee keer bij hem thuis zijn langsgekomen.

Daarnaast kwamen ze ook zijn moeder één keer tegen, en deelden ze haar mee verzoeker te zoeken. Ze kwamen ook zijn vader een keer tegen, en ze zeiden dat ze wisten dat zijn zoon, verzoeker, verdwenen was.

Toen Al-Shabaab langskwam bij verzoekers huis, was alleen zijn moeder aanwezig. Immers waren zijn vader en broer ook in de moskee. Ze keerden echter niet samen naar huis terug.

Verzoekers familie vertelde hem wel degelijk wat er gebeurde met Al-Shabaab na zijn vertrek: zijn vader en moeder werden allebei nog aangesproken en er werd naar zijn locatie gevraagd. Er werd hen ook gezegd dat ze verzoeker zouden terugvinden en dat hij zwaar bestraft zou worden.

Betreffende het feit dat verzoekers vader en broer nog steeds naar dezelfde moskee gaan, wenst hij te verduidelijken dat ze geen keuze hebben. Al-Shabaab is sterk aanwezig in zijn regio, en wie niet naar de moskee gaat, wordt bestraft. Zijn familie heeft helaas niet voldoende middelen om een tweede kind naar Europa te sturen, en zij kunnen alleen maar hopen dat zijn broer met rust gelaten wordt.

Aangaande zijn vertrek uit het dorp, stelt verzoeker nog dat hij vertrok met het beestentransport van meneer I. Hij is een bekende chauffeur, die ook het vertrouwen van Al-Shabaab geniet. Ze vertrokken zodanig vroeg, tussen 4 uur en 5 uur in de ochtend, dat er nog geen controles van Al-Shabaab waren op dat moment.

Nog meent verzoeker dat zijn vrees omwille van verwestering niet voldoende werd onderzocht. Het feit dat hij deze vrees zelf niet aanhaalde doet er niet toe. Aan de verzoeker wordt niet werkelijk de kans gegeven om uit te leggen waarom hij problemen met Al-Shabaab zou kennen omwille van zijn verblijf in Europa. Verzoeker begreep overduidelijk de vragen die hem gesteld werden niet, en de *protection officer* ondernam geen enkele poging om verder uit te leggen waarop hij doelde. Verzoeker herinnert hierbij aan de samenwerkingsplicht.

Verzoeker verliet Somalië immers in september 2021, oftewel meer dan drie jaar geleden. Hij verblijft ook al bijna drie jaar in België en kon in de Belgische samenleving integreren, onder meer dankzij zijn werk. Daarenboven kan niet met zekerheid gesteld worden dat hij in Somalië over een netwerk beschikt, aangezien hij enkel beperkte contacten heeft met zijn tante in Mogadishu. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming, waarbij hij verwijst naar de veiligheidssituatie alsook de preciaire humanitaire situatie.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij misleidende verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd, hetgeen zijn gehele relaas op ernstige wijze ondergraaft (i), hij verdere gebrekkige verklaringen aflegde; (ii), zijn kennis van de gebeurtenissen na zijn vertrek ontoereikend is (iii) en de omstandigheden rondom zijn vertrek niet aannemelijk zijn.

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend.

Bovendien voert verzoeker geen enkel concreet element aan waaruit blijkt dat de leeftijdsanalyse zoals deze *in casu* werd genomen foutief zou zijn. Nog dient te worden benadrukt dat verzoekers verklaarde leeftijd bijzonder veraf ligt van diens werkelijke leeftijd, met een minimum aan vijf jaar verschil. Een zulke discrepantie kan bezwaarlijk worden verklaard door zich te beroepen op een onzekerheidsmarge. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast.

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht het volgende vast omtrent de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende rekrutering in het licht van zijn werkelijke leeftijd:

“Verder moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering van Al-Shabaab niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is de door u beschreven methode niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie die Al-Shabaab hanteert. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier).

Uit uw leeftijdstest – waarbij uw geboortedatum op minstens 1998 werd geschat - en uw vertrekdatum – zijnde 2021 – blijkt dat u op het moment van de door u verklaarde feiten een leeftijd van minstens 23 jaar oud had, waardoor u, zeker in de Somalische context, als een volwassene dient te worden beschouwt, wat u zelf ook aangeeft daar u stelt dat iemand van uw beweerde leeftijd reeds volwassen is in Somalië (CGVS 1, p.3). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw moeder bij thuis komst zou hebben gezegd dat u zich geen zorgen diende te maken omdat u nog een kind was (CGVS 1, p. 11). Verder bent u niet eenduidig u verklaart eerst dat het de eerste keer was dat er dergelijke speech werd gehouden om later te verklaren dat er in het verleden al dergelijke speechen werden gehouden (CGVS 1, p.14, p.15). U stelt dat het verschil hem in de rekrutering zat, echter is het niet duidelijk waarin het verschil dan zat aangezien er in het verleden soortgelijke speeches werden gegeven. Bovendien kunnen deze niet als zeer overtuigend gezien worden. Er werd niet meer gezegd dan dat het land werd aangevallen en jullie het dienden te verdedigen en dat wanneer jullie zouden overlijden zouden jullie naar het paradijs zouden gaan (CGVS 1, p. 11, 17). Verder werd u niet persoonlijk aangesproken of door andere mensen gevraagd toe te treden tot Al-Shabaab. Het is echter niet aannemelijk dat Al-Shabaab zou wachten tot u 23 jaar oud bent om te overtuigen bij hen aan te sluiten. Merkwaardig genoeg stelt u eveneens dat uw dorp onder de controle van Al-Shabaab stond en dat u nog nooit een gevecht in de regio had gezien (CGVS 1, p.9). U verklaart dat jullie met een 20 à 25-tal jongeren naar de toespraak luisterden (CGVS 1, p.13) en dat deze jongeren verdwenen zijn uit uw dorp (CGVS 1, p.16). Er is in de nieuwsberichten van deze periode echter geen informatie te vinden over zware gevechten of een rekruteringsgolf in uw regio.”

Waar verzoeker meent dat zijn rekrutering wel degelijk gepaard ging met druk gebaseerd op clanaffiliatie, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat de leden van Al-Shabaab tot dezelfde clan toebehoorden geenszins blijkt geeft van een rekrutering die gebaseerd is op clanaffiliatie. Het door de bestreden beslissing

beschreven procedé waarbij clanaffiliatie een rol speelt betreft ook geenszins een plotse, gedwongen rekrutering zoals deze werd beschreven door verzoeker (landeninformatie, stuk 6, nr. 3, EASO-rapport 2021, p. 22). De Emir die verzoeker zou hebben willen rekruteren, vermeldde ook op geen enkel moment verzoekers clanaffiliatie (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4). Indien clanaffiliatie werkelijk een rol speelde in de door verzoeker beschreven rekrutering, zou redelijkerwijze verwacht worden dat dit ook ter sprake zou komen.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij steevast betoogd dat hij wel degelijk 17 jaar oud was gelet op de vaststellingen volgende uit het leeftijdsonderzoek.

In zoverre verzoeker tracht nuancering te bieden door te stellen dat zijn moeder hem steeds als haar 'kind' beschouwde, ook al was verzoeker reeds volwassen, is de Raad van oordeel dat duidelijk uit verzoekers verklaringen blijkt dat de term 'kind' refereerde naar een persoon die niet de volwassenheid heeft bereikt (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 11). De *post factum* nuancering die verzoeker aanvoert is dan ook niet dienstig.

Dat verzoeker er jong zou uitzien en hierdoor ook rekrutering zou hebben geriskeerd, desondanks zijn volwassen leeftijd, is een blote bewering.

Het is, gelet op de kleinschalige rurale context niet aannemelijk dat Al-Shabaab niet op de hoogte zou zijn van het feit dat verzoeker een reeds 23-jarige volwassen man was. Temeer daar verzoeker stelt dat de lokale Al-Shabaab leden verwant waren aan de lokale inwoners (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 18).

De landeninformatie aangevoerd verzoeker waaruit blijkt dat Al-Shabaab ook personen tot 24 jaar rekruteert, doet verder geen afbreuk aan de correcte analyse van de bestreden beslissing dat ze zich voornamelijk richten op adolescenten, waardoor het wel degelijk weinig aannemelijk is dat ze verzoeker viseerden.

Verzoeker doet verder geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing door te wijzen op de details van zijn verklaringen. Evenmin kan verzoeker dienstig voorhouden dat zijn verklaringen rondom gedwongen rekrutering overeenstemmen met de landeninformatie hieromtrent, daar dit enkel in de meest algemene termen het geval is, met name dat verzoeker met dwang werd gerekruteerd en bij zijn weigering met de dood werd bedreigd.

Voorts overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde:

“Vervolgens zijn er meerdere inconsistenties in uw relaas te vinden waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig wordt ondermijnd. Zo dient er opgemerkt te worden dat er opmerkelijke verschillen te vinden zijn tussen uw verklaringen bij de dienst vreemdelingenzaken (DVZ) en bij het CGVS. U verklaart bij de DVZ dat u na de speech van de Emir aan de boom aan uw vader bent gaan vertellen wat er zonet had plaatsgevonden (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS aangeeft dat u dit aan uw moeder heeft verteld en uw vader toen met u in de moskee was (CGVS 1, p.11). U verklaart bij de DVZ eveneens dat Al-Shabaab na uw vertrek bij uw vader is langs geweest om te zeggen dat ze u zouden vinden (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS opnieuw vertelt dat ze bij uw moeder langskwamen (CGVS 1, p.11). Geconfronteerd met het gegeven dat u inconsistent bent in uw verklaringen over de gebeurtenissen na de speech van de Emir, blijft u vasthouden aan uw verklaringen dat u het aan uw moeder vertelde (CGVS 1, p.15, p.16). Het is echter onwaarschijnlijk dat de tolk bij de DVZ tot tweemaal toe de termen “moeder” en “vader” door elkaar heeft gehaald (Vragenlijst CGVS). Bovendien heeft u deze vragenlijst ondertekend ter goedkeuring en maakte u geen opmerkingen over het verloop van dit interview bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p.3). Verder stelt u bij het CGVS eerst dat uw broer reeds thuis was toen u na de speech van de Emir thuiskwam (CGVS 1, p.15), terwijl u even later verklaart dat er op dat moment toch niemand anders thuis was buiten uw moeder (CGVS 1, p.16). De vaststelling dat u niet eenduidig kan aangeven wie er bij u thuis was nadat u thuiskwam na de speech van de Emir, bij wie u verhaal heeft gedaan over wat er aan de boom was gebeurd en bij wie Al-Shabaab na uw vertrek naar u is komen vragen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift simpelweg dat hij het had over zijn moeder en dit een vertaalfout betrof. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekers gebrekkige verklaringen over de gebeurtenissen na zijn vertrek afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid:

“Daarnaast kan u ook niet vertellen wat er verder nog allemaal is gebeurd. Zo verklaart u dat uw familie na u vertrek niks meer heeft gehoord van Al-Shabaab (CGVS 1, p.12) maar vertelt u eveneens dat ze u nog steeds zouden zoeken (CGVS, p.9, 17). Zo is het uiterst merkwaardig dat u, ondanks dat uw vader en broer

na uw vertrek nog steeds naar dezelfde moskee gingen (CGVS 1, p.17, p.18), niet kan vertellen wat de Emir in zijn andere preken zei nadat u vertrokken was (CGVS 1, p.17). De vaststelling dat u noch in Somalië, noch eenmaal in veiligheid aangekomen België klaarblijkelijk de nood had geïnformeerd te willen zijn naar de inhoud van de rest van de preken van de Emir – dewelke een belangrijk element in uw relaas zijn – is moeilijk te rijmen met de nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat deze op geregelde tijdstippen pogingen onderneemt om informatie te verzamelen rond alle aspecten van diens problemen. (Actuele) informatie is immers van primordiaal belang in de analyse naar de nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat u naliet dit te doen, terwijl u wel nog in contact staat met uw familie (CGVS 1, p.9) en zich hier dus makkelijk naar kon informeren, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven kan opgemerkt worden dat het gegeven dat zowel uw vader als uw broer O. – die nu zagezegd dezelfde leeftijd zou hebben als u had toen Al-Shabaab u probeerde te rekruteren (CGVS 1, p.15) en ook aanwezig was tijdens de speech waardoor u diende te vertrekken (CGVS 1, p.13) – nog steeds naar dezelfde moskee gaan waar u verplicht gerekruteerd ging worden, uiterst moeilijk te rijmen valt met uw eigen vrees voor vervolging – zijnde rekrutering of moord door Al-Shabaab. Geconfronteerd met het bevreemdende feit dat uw familie nog steeds naar dezelfde moskee gaat waardoor u uw land heeft moeten ontvluchten en gevraagd of uw familie een plan heeft voor het geval dat Al-Shabaab uw jongere broer O. zouden proberen rekruteren, stelt u enkel dat uw familie geen keuze heeft en dat uw ouders niet willen dat hun zonen zich bij Al-Shabaab zouden aansluiten (CGVS 1, p.18, p.19). Het gegeven dat uw familie nog steeds naar dezelfde moskee gaat waar uw problemen zijn ontstaan en dat uw ouders klaarblijkelijk geen plannen hebben gemaakt om dezelfde problemen met hun jongste zoon te voorkomen, werpt een verdere schaduw over de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het gegeven dat Al-Shabaab net na zijn vertrek zijn ouders vroeg naar waar verzoeker zich bevond, doch doet hiermee op generlei wijze afbreuk aan de terechte vaststelling dat verzoeker niets van informatie heeft over de verdere preken van de Emir, desondanks dat zijn mannelijke familieleden nog steeds naar dezelfde moskee gaan.

Wat zijn broer betreft beperkt verzoeker zich tot een loutere herhaling van zijn verklaringen, hetgeen geen afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht op dat de omstandigheden rondom het vertrek van verzoeker niet aannemelijk zijn:

“Bovendien is het opmerkelijk dat mocht Al-Shabaab u daadwerkelijk willen rekruteren ze u de ruimte heeft gegeven om probleemloos uit uw regio te vertrekken. Gevraagd naar dit bevreemdende gedrag van Al-Shabaab, stelt u dat Al-Shabaab zich geen zorgen maakt omdat ze zeker zijn dat men niet uit de regio kan ontsnappen (CGVS 1, p.18). Nochtans bent u relatief makkelijk kunnen ontsnappen door zich simpelweg in het laadruim van een wagen bij het vee te verschuilen en zich te bedekken met gras (CGVS 1, p.11). Het is niet aannemelijk dat indien Al-Shabaab werkelijk jonge mannen onder druk wou rekruteren voor hun strijd, zij deze tegelijkertijd de vrijheid zouden geven om te kunnen ontsnappen zoals in uw verklaringen.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij vroeg in de ochtend vertrok met het transport van een bekende chauffeur, die het vertrouwen van Al-Shabaab genoot. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat Al-Shabaab verzoeker wel degelijk de vrijheid gaf om te kunnen ontsnappen.

Tot slot wordt door de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat hij een risico loopt vanwege verwestering in zijn hoofde:

“Uw advocaat haalt aan dat u hier al twee jaar woont, Frans spreekt, naar school gaat, een woning huurt en zich gewoontes eigen heeft gemaakt die ervoor zouden zorgen dat u gediscrimineerd zou worden bij terugkeer naar gebieden die onder de controle van Al-Shabaab staan. Het is zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van ‘verwestering’ wanneer u de kans krijgt om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer (CGVS, p.12), maar het slechts uw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt. Indien u werkelijk van mening zou zijn dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Gevraagd welke gewoontes die u hier opgedaan uw herintegratie in Somalië zouden bemoeilijken, stelt u dat u louter door uw verblijf in België door Al-Shabaab als een ongelovige zou worden beschouwd en dat mensen in België in harmonie met elkaar samenwonen (CGVS, p.19, p.20). U brengt zodoende geen concrete, persoonlijke elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u zich niet meer zou kunnen schikken naar de in Somalië vigerende wetten, regels, of gebruiken of dat u omwille van hier opgedane opvattingen vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Verder dient opgemerkt te worden dat uw loutere profiel als ‘terugkeerder’ niet volstaat om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Somalië dreigt te worden gevisieerd of vervolgd omwille van uw verblijf in

België. U dient uw vrees in concreto aannemelijk te maken. De loutere bewering van uw advocaat volstaat niet om een vrees voor vervolging omwille van uw zagezegd risicoprofiel aannemelijk te maken.”

In zijn verzoekschrift uit verzoeker kritiek op het gegeven dat de bestreden beslissing hem verwijt dat hij zelf deze vrees niet opwierp, doch zijn advocaat. De Raad benadrukt hierbij dat de medewerkingsplicht vervat in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet inhoudt dat het aan de meerderjarige verzoeker zelf is om alle relevante elementen aan te halen die hij vreest bij een terugkeer naar Somalië.

Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker expliciet werd bevraagd en de kans werd geboden om alle elementen uiteen te zetten die hij vreesde bij een terugkeer naar Somalië.

Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel concreet element aanvoert dat wijst op enige verwestering in zijn hoofde, en bovendien geenszins aannemelijk maakt dat verwesterde personen vervolging dienen te vrezen bij een terugkeer naar Somalië.

Dat verzoeker mogelijks niet over een netwerk zou beschikken, is loutere speculatie die niet wordt bijgetreden door enig concreet element.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmiliteleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers

getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon."

De door verzoeker aangevoerde landeninformatie is niet van aard om afbreuk te doen aan de veiligheidsanalyse zoals deze werd gemaakt door de bestreden beslissing. Deze informatie ligt immers in dezelfde lijn van het beschreven geweldspatroon in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn verblijf in België als persoonlijke omstandigheid die het risico in zijn hoofde om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhoogt, ziet de Raad niet in hoe een zulks element bijdraagt tot het voormeld risico. Dit element heeft betrekking op de gerichte vervolging die verzoeker beweerde te riskeren vanwege verwestering, hetgeen reeds werd onderzocht in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP